

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): doc. PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

Práci předložil(a): Tomáš Janda

Název práce: Interpretace literárního díla s Janem Patočkou. Kulhavý poutník Josefa Čapka

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Bakalářská práce Tomáše Jandy se má – jak se uvádí na s. 2. – pokusit „přehledně ukázat a vysvětlit nejdůležitější filosofické prvky v pozdní literární tvorbě Josefa Čapka“. Přesto je však záměr bakalářské práce kolegy Jandy do určité míry nevyjasněný. Co má přesně vyplývat ze spojení úvah Josefa Čapka s úvahami Jana Patočky? Je cílem využívání Patočkových myšlenek důkladná interpretace úvah Čapkových, nebo spíše konfrontace Patočkova a Čapkova pojetí lidského života s cílem tato pojetí odlišit? Neboli: má být Patočkova filozofie v práci využívána jako nástroj výkladu, nebo má být sama prezentována? Do značné míry esejistický styl autora bakalářské práce komplikuje možnost získat z textu jednoznačnou odpověď na tuto otázku.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Je zapotřebí vyzdvihnout, že kolega Janda si zvolil velice náročné téma, okruh textů, kterými se musí vzhledem ke zvolenému tématu zabývat, je nesnadný. Oceňuji i snahu se s tématem a využívanými texty samostatně vyrovnat, interpretovat tyto texty a hledat možná spojení mezi nimi. Velice kvalitní je stylistická úroveň předloženého textu.

Na některých místech se však kolega Janda pouští až příliš daleko ve svých úvahách a význam těchto jeho úvah zůstává přinejmenším nejasný. Z některých míst textu se nezdá, že by autor měl dostatečný filosofický nadhled nad zmiňovanými tématy. Můžeme skutečně pojetí „kulhavosti“ skutečně srovnat s metafyzickými pojetími bytí? Na s. 12 se uvádí: *Čapkovo pojetí kulhavosti není vadou, není ani slabostí, nýbrž tou nejzákladnější ctností jak v prožívání bytí, tak v poznávání světa i sebe samotného. Čapkova kulhavost je snahou o uchopení života a světa v celku, podobně jako Anaximadrův apeiron, Parmenidovo Jedno, Platónovy Ideje, ale také Nietzscheho hlasité volání po spojení apollinského a dionýského elementu.* Co se přesně myslí „nejbytošnějším bytím“, o kterém se kolega Janda zmiňuje v souvislosti s Čapkovým pojetím života a Heideggerovou ontologií? Na s. 27 se uvádí: „Nevzpomenout nelze ani nápadnou podobnost Čapkova pojetí života s osobitým Heideggerovým ontologickým systémem. V obou případech jde o to, dobrat se nejbytošnějšího bytí.“

Za velice problematickou považují tezi kolegy Jandy o „modifikovaném zvířeti“, která je naznačena na s. 22–3. Je především nejasná. Proč mluvit o zvířecosti člověka, když v jeho případě – jak samotný kolega Janda uvádí – zasahuje na rozdíl od zvířete „sebe-vědomí“? Jak se tato teze o modifikovaném zvířeti, kterému mu se „možná nevědomě“ jedná „o zachování druhu“, přesně vztahuje k Čapkovým a Patočkovým formulacím?

Na některých místech jako by se nechal autor unést složitostí vlastních formulací. Například na s. 24–25 se uvádí: *V Patočkově druhém pohybu existence se nám zjevuje Čapkova Osoba se svými prospěchářskými úmysly, s přijmutím vlastní sociální role ve společenství Osob, s připraveností k věčnému soupeření o výsostnější místo v*

*úspěšném životě podle Osoby, jež z praktických důvodů dovede úspěch měřit jen věcně hmotnou ozvěnou světa a přímé prostředky ke svému bytí vyměnila za zprostředkované, nutně pro svou osobní nezainteresovanost deformované. Co se tu myslí „přímými prostředky ke svému bytí“? Co se tu míní onou „nezainteresovaností“? Obdobně působí například také jiná pasáž na s. 24: *Veškerý vývoj bytí člověka ve druhém pohybu je ve znamení věčnosti, s každou nově objevenou možností dochází zároveň k neustálému upravování „sebevyjádření člověka“, nevěčnosti se do cesty k ochraně věčnosti staví velmi obtížně překonatelná překážka, „vždy složitější společenskopřírodní tělo, jakýsi nadorganický organismus“, kde nosnými pilíři jsou „sociální“ role a ideologické „klamy“.* Co autor myslí v této větě „nevěčnosti“? V jakém smyslu tato nevěčnost chrání „věčnost“?*

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Po formální stránce je práce zpracována kvalitně.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Jak jsem již uvedl, jako problém vidím částečnou nevyjasněnost vlastního cíle bakalářské práce. Esejistický styl autora se však odráží i v některých nejasných, nebo přímo zavádějících formulacích. Zároveň poukazují na nesnadnost tématu, se kterým se autor práce vyrovnal v základních obrysech uspokojivým způsobem. Pozitivním aspektem práce je také její stylistická úroveň

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Prosím o reakci na kritické poznámky, které jsem uvedl výše.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Velmi dobře.

Datum: 22. 5. 2024

Podpis: